

anime

RYU KATO

A rövidfilmek (sajnálatosan kevesek által ismert) koronázatlan királya

Írta: Yuuko

„Have you ever seen the color of the mind?” – ezt a kérdést tette fel Ryu Kato rövidfilmrendező az egyik művében. Akár a mottójaként is felfogható, hiszen minden esetben igyekszik megtalálni az adott mű kompozíciójához, hangulatához leginkább illő színeket. Nem véletlen, hogy ha kedvenc rövidfilmes rendezőt kéne mondanom, rögtön az ő neve jut az eszembe. Feltúrtam a netet, de nagyon kevés dolgot lehet tudni az életéről. Mindenesetre a Tama Művészeti Egyetemen végzett 2004-ben grafikus tervezőként, a mesterkurzust pedig 2007-ben fejezte be a Tokiói Szépművészeti Egyetemen.

Független animátorként számos rövidfilm köthető a nevéhez, amelyekben különféle technikákkal ragadja meg a nézőket. Sajátos víziószerű hatását többek között vázlatos kézi rajzokkal, árnyjátékkal, stop motion-elemekkel vagy éppen víz-

festék alkalmazásával éri el. Nagyon sokoldalú alkotó, több rövidfilmjének ő komponálta a zenéit is, emellett pedig a People In The Box nevű posztrock együttes számára is készített néhány videóklipet. Műveit számos fesztiválon mutatták be, illetve jutalmazták különböző díjakkal is. Ennek ellenére

sajnos nem igazán ismerik a nevét, legalábbis én még egy emberrel sem találkoztam, aki tudta volna, kiről van szó.

Yodaka no Hoshi

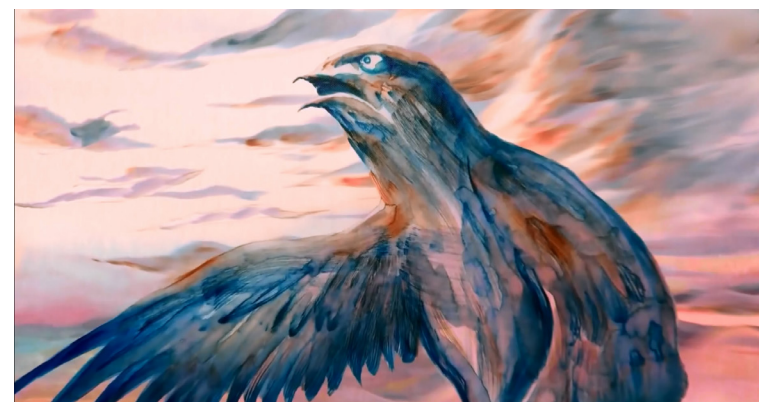
A leghosszabb, és talán a legemlékezetesebb alkotása. A mű alapja Miyazawa Kenji novellája, amelyet a szerző halálának 80. évfordulója emlékére rendelt be az NHK televízió.

Yodaka, vagyis Estifecske kifejezetten csúnya madár, csőre lapos és széles, arca pedig foltos. A többi madár mind megveti és kigúnyolja őt, senki sem fogadja el. Ráadásul a Sólyom rá akarja kényszeríteni, hogy változtassa meg a nevét, mivel Yodaka nevének szó szerinti fordítása esti sólyom, és a Sólymot zavarja, hogy bár csak a nevükben, de hasonlítanak egymásra. Yodaka számos felszólításra sem volt erre hajlandó, így a Sólyom megfenyegeti őt. Yodakának világossá válik, hogy a Földön nincsen jövője, ezért inkább elindul felfelé, egészen a csillagokig, hátha ott otthonra találhat.

Maga a látványvilág gyönyörű, és bár Ryu Kato többi művéhez képest kevésbé elvont, az elmosódott, vízfestékszerű képek esetében érvényesül az álomszerű hatás. Annak ellenére, hogy alig 10 perces, egy nagyon hatásos és lenyűgöző adaptáció, ami magába tudja szippantani a nézőjét.

Ennek a kapcsán ismerkedtem meg a rendezővel, és nagyon megérintett, ahogy a történetet életre keltette. Amikor megtudtam, hogy további alkotásai is vannak, nem volt kétséges, hogy azokat is meg szeretném nézni. Ebben a cikkben azért persze nem fogom minden művét bemutatni, ez

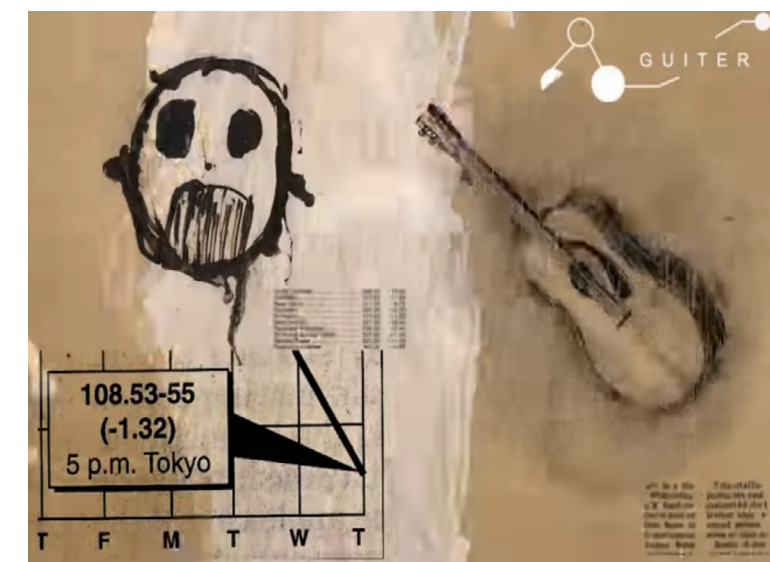

inkább csak egy kedvcsináló. Akinek pedig sikerült felkeltenem az érdeklődését, annak ajánlom a [saját weboldalát](#), mivel a legtöbb rövidfilmjét elérhetővé tette rajta.

Recorder

(Itt megnézheted!)

2006-ban készült első alkotása, az alig két perces Recorder, amelynek nem volt meghatározott koncepciója, vagy ha volt is, akkor nagyon elvontra sikeredett. Egy absztrakt kavalkád az egész a háttérben véletlenszerű táblázatokkal és állandóan változó tárgyakkal, ahol egy virágból pisztoly, szék, majd robot lesz, és a sor folytatódik egészen a rövidfilm végéig. Nem lehet megjósolni, mi lesz a következő alakzat, minden egyes másodpercre oda kell figyelni, ha az ember nem szeretne semmiről sem lemaradni.

Calm

([Itt megnézheted!](#))

Az egy év múlva kiadott következő műve már a maga 7 és fél percével sokkal hosszabbra és hangulatilag teljesen eltérőre sikeredett. Ahogy a címe is mutatja, ez egy lassú és kellemes alkotás, szép vízfestékhatású képekkel és sok szín használatával. Míg a Recordernek nem volt semmiféle központi szereplője vagy narratívája, addig a Calm esetében egy arctalan lány köré van felépítve minden. De itt sem maga a történet a lényeg inkább a lassan változó gyönyörű rajzok és a kellemes zene azok, amik teljesen magával ragadják az embert. Aztán először csak a néha felhangzó, csikorgó háttérzajok, majd a hangosabbá váló, végül pedig elhalkuló zene rántanak vissza a valóságba, hogy ne merüljünk el túlzottan az animációban.

vidfilm befejezett történetet mutat be nekünk, hiszen véget ért a főhős napja, azonban mégis azt érzékelteti, hogy ez egy végtelen körforgás része, hiszen mindig van egy új nap, és másnap reggel az ember ugyanúgy felkel, és teszi tovább a dolgát.

People In The Box & Ryu Kato

Ryu Kato és a People In The Box nevű japán posztrockbanda együttműködéséből is készült néhány zseniális rövidfilm. Mindegyik egy-egy külön történetet mond el, mind a képi megvalósítás, mind pedig a dalszövegek segítségével. Az *Old City Ward* látványában a kék és a fehér színek dominálnak, de pár másodperc alatt képes más színeket is belecsempészni. Maga a klip által lefestett történet szintén nagyon érdekes, igazából nincs is szükség hozzá a dalszöveg teljes megértésére, de az is sokat hozzá tud tenni az élményhez (a japánul nem tudóknak mondanám, hogy a YouTube hozzászólásoknál egy kedves ember lefordította angolra). A másik nagy kedvencem tőlük a *Dance, Dance, Dance*, amely egy táncoló lány történetét

mutatja be igazán gyönyörű, festményszerű megvalósítással és csodálatos színekkel. De említhetném még a *Kikyuu* melankolikus hangulatát és minimalista látványvilágát, ami pár másodperc alatt vált át színesre, és a ritmusa is egyre pörgősebb lesz. Apropos, említettem már, hogy maga a klip koncepciója egy csésze kávé köré van felhúzva?

Talán már ebből is látható, hogy a rendező nem skatulyázza be magát egy konkrét műfajba. Bár sajnos nincsen olyan sok alkotása, mégis mindegyik teljesen egyedi a maga módján, illetve az üzenetük is teljesen más. Ami viszont nem változik, az a rendező odafigyelése, hogy minden egyes momentum a helyén legyen, és tökéletesen illeszkedjen a másikhoz. Remélem, hogy legalább néhányan kedvet kaptak egy-két művének a megtekintéséhez, amit tényleg nagyon egyszerűen, a rendező saját oldalán vagy éppen YouTube-csatornáján lehet megnézni.

MAL

Ryuu Katou

